BILL SHANKLY,

MANAGERUL CLUBULUI LIVERPOOL, LA UN MECI AL PETROLULUI...

...POATE CHIAR LA 28 AUGUST

Sortii au decis în ultimii patru ani ca echipele campioane ale Romînici să joace în cadrul „Cupei campionilor europeni" cu formații de mare prestigiu în fotbalul continental. După Real Madrid și de două ori Internazionale, anul acesta — cum se știe — Petrolul își va disputa șansele cu F. C. Liverpool.

Fără îndoială că atunci cînd a fost cunoscut rezultatul tragerii la sorți, efectuată la Londra înaintea începerii turneului final al Campionatului mondial, meciul Liverpool—Petrolul a stîrnit un legitim interes printre amatorii de fotbal de la noi. Acum, după ce Anglia a cucerit mult invidiata „Cupă Jules Rimet", devenind campioană mondială, această partidă a cîștigat și mai mult în atractivitate.

Interes a stîrnit meciul și la Liverpool și de acest lucru m-am convins în cursul unei vizite făcute la clubul F. C. Liverpool, cu prilejul prezenței mele în acest oraș la jocurile turneului final al C. M. Aici primul pe care l-am întîlnit a fost secretarul clubului, P. B. Robinson, care — în scurtul interval scurs pînă la convorbirea cu managerul echipei Bill Shankly — mi-a adresat o avalanșe de întrebări: La cîți kilometri de București se află Ploieștiul? Ce înseamnă „Petrolul"? Este puternică echipa aceasta? La Ploiești există hotel de primă categorie? Cîți jucători de la Petrolul sînt în echipa națională? Am avut totuși timp să-l liniștesc pe secretarul clubului, spunîndu-i că Ploieștiul este un mare centru industrial, un oraș modern și furnizîndu-i și celelalte date de natură să-i umple lacunele sale de informare.

Iată-l și pe managerul Bill Shankly. Scoțian de origină, de statură mijlocie, bine legat, cu figura aspră și părul tuns scurt și o privire pătrunzătoare și sinceră. Convorbirea cu el a avut darul, la rîndul ei, să mă informeze asupra echipei acestui club vechi, înființat în anul 1892. Shankly deține de peste 5 ani conducerea tehnică a acestui club. În ultimele trei sezoane F. C. Liverpool a obținut cele mai răsunătoare rezultate din lunga sa carieră. În 1964 a cîștigat campionatul și a jucat în semifinalele Cupei Angliei; în 1965 a cucerit Cupa Angliei și a jucat în semifinalele „Cupei campionilor europeni" (3—1 și 0—3 cu Internazionale), iar în 1966 a devenit din nou campioană, a ajuns în finala Cupei Angliei și a disputat finala „Cupei cupelor" (1—2 cu Borussia Dortmund, după prelungiri). De altfel, în palmaresul clubului mai figurează înscrisă cucerirea campionatului: în 1900—1901, 1905—1906, 1921 — 1922, 1922 — 1923, 1946—1947.

Convorbirea continuă și aflăm că este adeptul unui fotbal ofensiv, că detestă „betonul" și că numele lui Herrera îl indispune vădit, din cu totul alte motive decît acela că l-a eliminat din „C.C.E." în 1965 la un gol diferență. Aceasta însă, nu-l împiedică să-l... imite pe Herrera în unele privințe. Pentru că, după ce mi-a mărturisit că apreciază frumoasa comportare a echipei Dinamo București în jocurile cu Internazionale, Bill Shankly și-a exprimat dorința de a veni în România pentru a vedea jucînd echipa Petrolului, pe Ionescu, Boc, Dridea, Mocanu, Dragomir și pe ceilalți ploiești despre care s-a interesat cu amănunțime.

Așadar, nici o îndoială: Shankly ne va întoarce vizita cît de curînd. Poate chiar la 28 august, cînd Petrolul joacă acasă

R. B.

•A•C•T•U•A•L•I•T•Ă•Ț•I•

REPREZENTATIVA DE JUNIORI LA TURNEUL U.E.F.A.

Echipa noastră națională de juniori va participa și la ediția 1967 a Turneului U.E.F.A. Înscrierea a fost înaintată forului internațional sub egida căruia se desfășoară această tradițională competiție a tinerilor fotbaliști. Este a 13-a participare, consecutivă, a juniorilor noștri. Să sperăm că în Turcia, echipa va avea o comportare mai bună decît la ultimele ediții și că se va situa printre fruntașe.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL JUNIORILOR

Ca de obicei, pregătirile în vederea Turneului U.E.F.A. au început o dată cu organizarea taberei de vară a juniorilor. Aici sînt selecționați și pregătiți cei mai buni dintre cei buni. Pregătirea va continua însă în sezonul de toamnă ca și la începutul anului viitor. De data aceasta, în planul de pregătire sînt incluse și jocuri internaționale care să asigure juniorilor o pregătire temeinică. Prima acțiune de acest gen o constituie participarea la un turneu internațional care va avea loc la Sofia între 26 august și 5 septembrie. La turneu vor mai lua parte echipa Iugoslaviei și două selecționate ale Bulgariei. Apoi, lotul nostru reprezentativ va susține trei meciuri amicale, cu:

Polonia la 16 octombrie, la Craiova, R. D. Germană la 23 octombrie la Pitești și Cehoslovacia la 16 noiembrie, la Sibiu.

Bineînțeles că în planul general de pregătire sînt prevăzute și antrenamente colective periodice.

PETROLUL ȘI LIVERPOOL AU CĂZUT DE ACORD...

Informam, într-un număr precedent, pe cititorii noștri că tratativele dintre cluburile Petrolul și Liverpool, pentru fixarea datelor meciurilor din primul tur al „Cupei campionilor europeni", sînt avansate. Iată că cele două cluburi au ajuns la un acord definitiv: prima întîlnire se va disputa la 28 septembrie la Liverpool, iar a doua la 12 octombrie la Ploiești.

...CA ȘI DINAMO PITEȘTI ȘI F.C. SEVILLA

De asemenea, au fost stabilite și datele meciurilor unei alte reprezentante a fotbalului nostru într-o competiție europeană. Este vorba de dubla partidă dintre Dinamo Pitești și F.C. Sevilla (Spania), din cadrul „Cupei orașelor tîrguri". Clubul spaniol a confirmat următoarele date: 28 septembrie (la Sevilla) și 5 octombrie (la Pitești).

STEAUA BUCUREȘTI ȘI R. C. STRASBOURG MAI DISCUTĂ

În schimb, echipele Steaua, deținătoarea Cupei României, și R.C. Strasbourg, cîștigătoarea Cupei Franței, s-au înțeles numai pe... jumătate: primul meci dintre ele, „Cupa cupelor", va avea loc la 28 septembrie la Strasbourg. Pentru jocul retur, discuțiile continuă în jurul celor două propuneri: 5 octombrie (propusă de Steaua) și 19 octombrie (propusă de formația alsaciană).

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărășești 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurei Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

ECOURI

DUPĂ ELIMINAREA „SQUADREI AZZURA"

FABBRI ÎN FAȚA A 50 DE MILIOANE DE COMPETENȚI

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN ITALIA PENTRU REVISTA FOTBAL

Dacă veniți în Italia, să nu vorbiți despre Coreea! Numai numele acesta răscolește o amintire amară, pe care scurta perioadă scursă de la eliminarea Italiei din turneul final al Campionatului mondial n-a reușit să o șteargă; ba mai mult chiar, timpul a făcut să se „încingă" și mai tare polemicile care au urmat, discuțiile din presă și din cercurile fotbalistice avînd efectul unui pumn de sare aruncat pe o rană deschisă. O rană arzătoare, care va cere multă răbdare înainte de a se închide complet.

Ne făcuserăm iluzii, înaintea plecării în Anglia? Trebuie să admitem deschis că da! Victoriile „premondiale" împotriva Bulgariei, Argentinei, Austriei, Mexicului și contra reprezentativei daneze dăduseră aripi iluziilor și visurilor celor mai roze. Dar echipa coreeană, micuții dar admirabilii oameni ai lui Pak Do Ik (cităm numele omului care a marcat golul ce avea să ia ultimele speranțe azzurilor) ne-a rechemat, brutal, la realitate. Italia a dat înapoi cu mulți ani în fotbalul internațional! Păcat...

Fabbri — cum de altfel li s-a întîmplat predecesorilor săi și cum li se va întîmpla și succesorilor — a împărțit fotbalul italian în două curente.

Unii erau de partea lui și îi preamăreau meritele, de altfel de necontestat. Primul dintre toate, ne referim la merite, este acela de a fi dat naționalei o față... italiană, eliminînd pe cei cărora o lege (fotbalistică) le găsise un nas și care legitima descendențe de multe ori dubioase (N. N.: este vorba despre așa numiții „oriundi"). În plus, i s-a recunoscut totdeauna lui Fabbri meritul de a merge sigur pe drumul său și de a nu pleca urechea la voci (chiar autorizate dar interesate) care-l îndemnau să ignore pe unii jucători sau să-i cheme în lot pe alții.

Curentul advers se sprijinea pe afirmațiile din sursă „Inter", după care blocul echipei milaneze trebuia să constituie nucleul cel mai important al „unsprezece"-lui pentru Londra.

Totuși, în favoarea lui Fabbri și a curentului care-l susținea, se situa — nemărturisit oficial — însuși președintele federației italiene, dr. Pasquale; dar — mai ales — pledau pentru „comisarul unic" rezultatele din ultimii 4 ani, cînd sub conducerea lui echipa italiană a cunoscut succes după succes. Opoziția replica: „Bine, e adevărat, am avut multe succese, dar cînd a fost vorba de „meciuri cheie" am pierdut" (Referire la înfrîngerea în fața U.R.S.S. în campionatul european pe echipe, ca și la meciul pierdut la Glasgow, în preliminariile acestui C.M.).

În acest climat a plecat la Londra echipa italiei.

Totuși, ea era înconjurată de o speranță pe care o nutreau mulți, chiar din rîndul celor care erau adversari ai lui Fabbri și pe care-i „îmblînziseră" rezultatele premondiale.

★

Dezastrului intervenit (căci putem vorbi despre un dezastru fotbalistic) i-au urmat polemici atît de exagerate de parcă R.P.D. Coreeană ar fi cîștigat contra Italiei nu un meci de fotbal ci... un război!

Normal, în confuzia, în zăpăceala care a urmat eliminării Italiei dintr-o competiție de la care se aștepta o strălucită afirmare a fotbalului italian, n-au lipsit și forme ridicole, de „farsă teatrală" ca interpelările în parlament sau declarațiile (gen „după război, mulți viteji...") ale unor consilieri ai federației, cum că ei prevăzuseră dezastrul.

Ca de obicei, în astfel de cazuri, lipsește simțul măsurii. Se uită că, în fond, s-a pierdut un meci de fotbal, că n-au lipsit decît cîțiva centimetri, la șutul lui Perani din primele minute, pentru ca polemicile actuale să se transforme într-un cor de elogii pentru opera lui Fabbri și a băieților săi.

Aceeași presă italiană care mai înainte nu înceta cu elogiile și cu încurajările pentru echipa lui Fabbri s-a repezit acum împotriva selecționerului unic al naționalei, cu o vehemență nemaiîntîlnită.

„RUȘINE!", „FOTBALUL ITALIAN E MORT", „DEMISII", „E NEVOIE DE O ANCHETĂ CONI" (N. N.: Comitetul Olimpic Național Italian). Acestea sînt cîteva din titlurile apărute pe prima pagină a cotidianelor sportive italiene, pe toată lățimea paginii. Se uită că numai cu cîteva zile înainte, activitatea lui Fabbri era lăudată cu titluri la fel de mari, dar de concepție exact opusă.

S-au găsit unii care au propus chiar suspendarea pe timp de 2 ani a oricărei activități internaționale, îndemnînd federația să anuleze toate întîlnirile contractate, printre care și pe cea cu România din noiembrie!

Opinia publică, aceea care de fapt are cele mai mari drepturi de a judeca, fiind vorba de cei care umplu stadioanele și care deci contribuie la îmbogățirea bugetului cluburilor, a ajuns astăzi foarte dezorientată, desi prima reacție a fost de o violență de necrezut împotriva lui Fabbri și a jucătorilor. Manifestația de minie de la Genova (la ora 3 noaptea, echipa a fost primită cu aruncări de roșii și de ouă stricate) ar fi fost desigur cu totul alta dacă sosirea jucătorilor s-ar fi făcut în aceste zile, cînd este evident că furia s-a mai potolit.

★

Și acum, ce va urma? Greu de spus! Într-un climat atît de controversat e greu de făcut previziuni, fără teama de a greși. Se vorbește despre Herrera, antrenorul lui Inter, la conducerea echipei naționale, dar se uită că Fabbri are un contract pînă în 1970 și că, deci, lichidarea selecționerului unic ar putea atrage plătirea de către Federație a unor speze de circa 100 de milioane de lire!

În orice caz, deocamdată, totul este amînat pentru 5 septembrie, dată cînd se va întruni consiliul federal pentru a decide asupra destinelor omului care a ținut timp de 4 ani cîrma „unsprezece"-lui azur.

Un cititor a scris directorului unui cotidian sportiv că în Italia există cel puțin 50 de milioane de tehnicieni, gata oricînd să remedieze lipsurile echipei noastre naționale, subliniind astfel cu ironie că aproape fiecare pasionat al fotbalului este mereu nemulțumit și găsește în sine însuși persoana ideală, capabilă să înlăture greșelile făcute de alții.

E evident că în această situație federația nu se poate înfrunta cu atîtea milioane de competenți și că nu-i rămîne decît... greutatea alegerii unuia din 50 de milioane!

CEZARE TRENTINI